De 'uitverkorenen'?

Door: Rudy Brinkman – © 2010, Stg. BTO Yarah, www.yarah.nl

INLEIDING

What is faith in Jesus Christ?

Faith in Jesus Christ is a saving grace (Heb. 10:39), whereby we receive (Jn. 1:12), and rest upon him alone for salvation (Phil. 3:9), as he is set forth in the gospel (Isa. 33:22). (C.H. Spurgeon - http://www.spurgeon.org/catechis.htm)

Charles H. Spurgeon (afb. rechts) schreef in zijn Catechismus dat **het geloof in Christus Jezus alleen** de mens redt; door dit geloof rusten we **alleen op Hem** voor onze Verlossing.

Alle (wederom geboren) Christenen zullen dit artikel uit de catechismus ¹) van Spurgeon van harte onderschrijven aangezien zij dit niet alleen weten, maar ook in hun eigen leven hebben mogen ervaren.

Dan heb ik het niet over een vaag omschreven 'ervaring' of 'gevoel', maar over het eenvoudige feit dat wanneer een mens tot wedergeboorte is gekomen deze mens kan getuigen: ik heb gezien dat ik een zondaar ben, dat alleen Christus mij hier uit kon redden en door mijn bekering en wedergeboorte Christus in mij woont door Zijn Geest. De Heilige Geest is geschonken als een bewijs van die wedergeboorte aan iedere gelovige ^{2 Kor. 1:22, 5:5} vanaf dat moment.

De Here Jezus zei hierover dat er veel mensen zijn geroepen, maar slechts weinigen 'uitverkoren' Mat. 22:14. Eeuwenlang is het zaad van het Evangelie gezaaid, het is met blijdschap aanvaard door velen, maar niet altijd was de bodem waar het zaad in gevallen is even goed; grote delen van het zaad van het Evangelie viel op grond waar het geen vrucht kon dragen Marcus 4:1-20. In Marcus 4:20 zegt de Here: "En dit zijn degenen, die in goede aarde gezaaid zijn: zij, die het woord horen en in zich opnemen en vrucht dragen, dertig- en zestig- en honderdvoud."

De zaaier zaait zonder aanziens des persoons. Het is aan de mens om er iets mee te doen: het horen (passief) en in je opnemen (actief): aannemen en geloven, dat is waar het om draait! Het Evangelie wordt aan een ieder, zonder uitzondering, aangeboden. Marcus 4:15 zegt dat het woord "in hen gezaaid is". En vers 16 zegt dat er zijn die "het terstond met blijdschap aannemen". Vers 19 laat zien dat er ook nog zijn die het wel horen, in hun hart daalt het neer, maar het is (er) onvruchtbaar: het wordt verstikt door de problemen, zorgen of werelds genot. En zo blijft er –verhoudingsgewijs- slechts een kleine groep mensen over die het woord niet alleen *horen* maar waar het ook *vrucht* draagt.

Het is dus een waardheid, **een Bijbelse waarheid**, wanneer we stellen dat het Evangelie **aan een ieder aangeboden wordt**; zonder uitzondering. Het is ook een Bijbelse waarheid dat het bij velen in aarde valt waar het eventueel vrucht zou kúnnen dragen. Maar het is

.

¹ Deze catachismus wordt tegenwoordig vaak geafficheerd als de "puriteinse catechismus" van Spurgeon. Dit is uiteraard niet juist, aangezien Spurgeon geen puritein was maar een Baptistenprediker – om precies te zijn een 'particular baptist' – deze stroming was tegengesteld aan de Reformatorische Baptisten, welke vaak terug grijpen naar het puriteinse gedachtengoed.

tevens een –helaas trieste- Bijbelse waarheid, die wij ook elke dag bevestigd zien in de wereld om ons heen, dat het Evangelie slechts bij een klein deel van de mensen daadwerkelijk wortel schiet en vrucht draagt.

Hier spreekt Spurgeon over; het zijn de (wedergeboren) gelovigen –te herkennen aan de vrucht in hun leven, de werking van de Heilige Geest- die de Reddende Genade hebben ontvangen en ervaren.

In de catechismus van Spurgeon lezen we verder dat de mens

- A. **geroepen** wordt door Gods Geest, die de mens overtuigd van zonde vraag 30;
- B. gerechtvaardigd wordt, doordat God de zonde vergeeft aangezien Hij Christus' rechtvaardigheid toerekent aan ons onder de voorwaarde dat wij geloven in Christus Jezus vraag 32;
- C. **aangenomen** wordt door God (zoonschap) vraag 33;
- D. **geheiligd** worden dit is het werk van Gods Geest, waarbij we worden vernieuwd in de gehele mens naar het beeld van God vraag 34.

Hij schets hiermee een volledig Bijbelse lijn. De verlossing van de mens <u>is het werk van Christus</u> en het is <u>alleen Christus' werk waarop wij ons kunnen en mogen beroepen</u>. Zoals Spurgeon zegt: "Waarop we mogen rusten". Zoals een huis op zijn fundering rust, zo mogen wij steunen, rusten, op het fundament van Christus Jezus Rom 15:20, 1 Kor. 3:11-13. Het is beslist niet ons eigen werk; wij zijn als mens nooit of te nimmer in staat onze eigen verlossing te bewerkstelliggen. **De verlossing kan niet buiten Christus om plaatsvinden**.

Bekering en wedergeboorte

God wil dat er <u>niemand</u> verloren gaat maar dat <u>allen</u> tot geloof komen ^{Hand 17:30, 2 Petr. 3:9}. Hiervoor is het noodzakelijk dat de mens zich bekeert en tot wedergeboorte komt.

Bekering en wedergeboorte worden vaak als 'uitwisselbare' begrippen gebruikt, maar zijn dat niet. Het zijn twee kanten van één en dezelfde gebeurtenis die nauw samenhangen maar toch duidelijk verschillend zijn.

1. Bekering.

De 'natuurlijke mens' wil niets met God te maken hebben. In zijn leven gaat de mens steeds verder van God af – **tenzij** er iets gebeurt: hij of zij wordt **geroepen** door God.

Bekering is, eenvoudig gezegd, het moment dat de mens zich afkeert van zijn zelfgekozen weg en zich 'omkeert' naar God; de mens hoort de 'roep' van de Here, beantwoord die, belijdt zijn zonde en neemt het genade-offer aan, dat is: gelovige aanvaarding van het werk van Christus.

God wil dat <u>niemand</u> verloren gaat, en Hij <u>roept</u> dan ook <u>allen</u>. Zoals we eerder zagen: de zaaier zaait <u>zonder</u> te letten op de <u>bodem</u> waar het zaad valt.

Deze aanvaarding van het werk van Christus leidt er toe dat de mens **gerechtvaardigd** wordt – door het unieke verlossingswerk van Christus.

2. Wedergeboorte.

Het unieke **werk van Christus** is de grondslag voor de aanvaarding, het **aangenomen** worden door God, als zijn kind Rom. 8:15, Gal. 4:6. Wedergeboorte is "de innerlijke verandering van de mens die God doet plaatsvinden": "... gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest..." Titus 3:5

De bekering - *gehoor geven aan Gods uitnodiging, waardoor we gerechtvaardigd worden; eenvoudigweg "ja" zeggen tegen Zijn aanbod van Genade* - gaat **onmiddellijk vooraf** aan de Wedergeboorte. Het is iets wat de mens móet doen om behouden te worden – in Handelingen 2:38 is Petrus hier duidelijk over: "**Bekeert u**". De belofte die daar op volgt is dat we daardoor 'behouden zullen worden'.

Maar **aangenomen** worden als kind van God en **geheiligd** (= "apart gezet", deel geworden aan Gods volk doordat we deel zijn geworden van het Lichaam van Christus) worden, is iets **wat de mens zelf niet kan doen** ^{1 Petrus 1:3}. God gééft ons het 'kind zijn', Hij "adopteert" ons als het ware, en bewerkt onze heiliging door Zijn Geest.

Wedergeboorte betekent letterlijk "van boven af geboren" – net als dat een kind zijn eigen geboorte niet kan bewerkstelligen, kan de wedergeboorte ook niet door de mens bewerkstelligd worden; **het is iets wat God doet**.

Rusten op Hem!

Door de verwarring die er vaak is over het verschil tussen bekering én wedergeboorte – die beide op hetzelfde moment plaatsvinden maar dus wezenlijk verschillend zijn – is het mogelijk geweest dat er theologieeen zijn ontstaan die ófwel het één, ofwel het ánder benadrukken en daarmee bedoel ik: de gedachte dat

- a) "de mens" verantwoordelijk is voor bekering en wedergeboorte ook wel Arminianisme genoemd maar dat is niet (geheel) juist, vergelijk de vijf artikelen van de Remonstranten ²) hiervoor of dat de mens zijn redding kon bewerkstelligen door werken (de RK-leer) en "aflaten kopen"..;
- b) dat de mens aan zijn redding **niets kan toe of bijdragen** en daarom het de "voorzienigheid Gods" is (Calvinisme). Met andere woorden: de uitverkiezingsleer, welke inhoudt dat "wanneer mensen voor God kiezen dat door Hem al vanaf de grondlegging der wereld zo bepaald is". Maar ook dat door deze "uitverkiezing" mensen vanaf de grondlegging der wereld door God verwórpen zouden zijn. Calvijn noemde dat 'de donkere achterkant' van de verkiezing..

De 'uitverkiezingsleer' was het antwoord van de Reformatie op de 'leer van werken' van de Rooms Katholieke Kerk en, anderzijds, de gedachte van de 'zelfredzaamheid' van de mens. Maar helaas leidde deze leer er toe dat er een 'mocht-het-nog-eens-komen-staan-tegebeuren'-geloof ontstaan is in Nederland en ver daarbuiten; het fatalistische wachten op een 'ingrijpen' van God in het leven. Terwijl dit ingrijpen van God reeds meer dan 2000 jaar geleden al gedaan is toen Christus Jezus aan het kruis gehangen werd en uitriep: "Het is

² http://nl.wikipedia.org/wiki/Vijf_artikelen_van_de_remonstranten

volbracht!" Joh. 19:30. Dit volbrachte werk van Christus, waardoor de macht van de satan is gebroken en de dood is overwonnen, mag een mens omarmen, áángrijpen, er op pleiten, er op ... rústen.

"Want wij gaan tot [de] rust in, wij, <u>die tot geloof gekomen zijn</u>.." (Hebr. 4:3a)

Dat het onmogelijk is zelf **de verlossing te bewerkstelligen** mag duidelijk zijn; want het is God die ons áánneemt wanneer wij –als een verloren zoon- **naar Hem gaan**.

De 'uitverkiezingsleer' van Calvijn **doet tekort aan Gods Woord; het is véél te eenzijdig**. Het is een fatalistische instelling die voorbijgaat aan de diepe betekenis van de bekering: het afkerig worden van de zonde. Er mee willen breken en God aanroepen.

De uitverkiezing stelt feitelijk dat de 'zaaier' **selectief gezaaid heeft**; dat Hij slechts gezaaid heeft daar waar het Evangelie vrucht zou dragen. Terwijl –zoals we eerder zagen- de Here Jezus juist ánders laat weten; de zaaier zaait óók daar waar de bodem rotsig is, waar het zaad verstikt wordt,.. de uitverkiezing stelt dat het onmogelijk is te gáán naar God; zij stelt dat God je moet 'trekken', dat het God is die de mens bekeert in plaats van wat de Bijbel onderwijst namelijk: dat het de mens is die zich tot Gód bekeert!

Nog niet zolang geleden las ik van een aanhanger van de uitverkiezing dat in zijn optiek evangelisatie "paarlen voor de zwijnen" was; dat er "ook grenzen word gesteld aan evangelisatie" want: "dat is weer de spanning tussen uitverkiezing, en doelgroep" – zo werd ook het evangelisatiewerk via internet bestempeld: "Dat is toch geen plek voor het evangelie" en "dat is paarlen voor de zwijnen"... Maar hoe het dan wel moet? Dat antwoord blijft men feitelijk schuldig door te zeggen.. "God moet het doen".

Laten we helder zijn en het nog eens herhalen: **God hééft dat reeds gedaan!**De uitverkiezingsleer loopt weg voor de verantwoording die de mens heeft; het berust in de status quo van de mensheid in z'n algemeenheid: verloren in de zonde. Het geeft daarmee een excuus voor lamlendigheid, maar ook voor een hovaardig (trots) neerkijken op hen "die niet uitverkoren zijn".

Hebreeën 10:14

Want door <u>één offerande</u> heeft hij <u>voor altijd hen volmaakt</u>, die geheiligd worden.

De 'uitverkoren' Baptisten?

In een poging om het 'mensgerichte' evangelie van predikanten als een Rick Warren (Doelgericht Leven, Doelgerichte gemeente) te bestrijden, hier een alternatief of tegenwicht tegen te geven, hebben begin 2010 een aantal broeders, predikanten en oudsten, uit diverse Baptistenkerken een manifest opgesteld waarin te lezen is:

"Als voorgangers en leidinggevenden menen we dat <u>voortdurende herbronning</u> nodig is en dat geldt zeker nu [..] Onze enige bron van gezag die ons leidt en inspireert is de Bijbel als het Woord van God. Deze bron is <u>juist in de Reformatie</u> weer herontdekt en in ere hersteld in het functioneren van de gemeente [..] Binnen de stroom van wat

nu internationaal aangeduid wordt met <u>Reformed Baptists</u> zijn deze principes doordacht en in de loop van de kerkgeschiedenis in de praktijk gebracht. Deze principes zijn o.a. al in de zeventiende eeuw onder woorden gebracht in de London Baptist Confession of Faith van 1689. Wij mogen <u>uit deze rijke traditie putten voor de baptistengemeenten in Nederland</u>." – Sola 5 Baptisten: Manifest ⁱ)

Verder lezen we in het manifest dat de doelstelling van de beweging is "het stimuleren van de bestudering en toepassing van de principes van de Reformatie voor baptistengemeenten".

Nu is het niet zo dat iedereen die teruggrijpt naar de Reformatie – en zeker niet wanneer dat een teruggrijpen op de "vijf sola's" is – een aanhanger van de uitverkiezingsleer is of wordt.

Echter, we zien in de initiatiefgroep namen welke we ook kennen van de Whitefield Stichting, welke teruggrijpt naar de Puriteinen – een beweging binnen de Anglicaanse kerk welke later in diverse stromingen uitmondde c.g. uitééngevallen is.

In een artikel in het Nederlands Dagblad van 2 februari 2010 wordt door één van de initiatiefnemers, Dr. Kees van Kralingen – afgestudeerd aan de Vrije Universiteit in Amsterdam en oudste in een Vrije Baptistengemeente -, gesteld dat 'baptisten een loot aan de stam van de Reformatie zijn'.

Van Kralingen merkt dat het Reformatorisch Baptisme 'ook in Nederland begint aan te slaan'. Volgens hem ontstond de basis daarvoor al ongeveer vijf jaar geleden in "binnen de George Whitefield stichting". Van Kralingen meent dat "door de Reformatie het Woord de kerk weer in kwam". Hoewel dit waar is, moeten we echter óók vaststellen – zie eerder – dat met het brengen van het Woord ook veel dwaling werd meegebracht en Rooms Katholieke standpunten uit het begin van de RKK werden herbevestigd – denk aan Augustinus' opvattingen over bijvoorbeeld het duizendjarig rijk, de verwerping van Israël middels de vervangingsleer, de verbondstheologie, en.. de uitverkiezingsleer.

Eén van de uitgangspunten voor ondermeer een conferentie (26 en 27 maart 2010) van de Sola 5 c.q. Reformatorische Baptisten is de "Second London Baptist Confession of Faith" van 1689. Van Kralingen stelt met betrekking tot deze geloofsbelijdenis dat deze: "slechts op het punt van de kerkvisie en de doop afwijkt van de gereformeerde Westminster Confessie van 1646". Wie deze belijdenissen naast elkaar legt ontdekt dat de overeenkomsten inderdaad héél erg groot zijn.

Zowel de **Westminster Confessie** als de **Second London Baptist Confession** onderwijzen beide (hoofstuk II, artikel 5, 6) **de uitverkiezing**! De "Baptistische" geloofsbelijdenis laat vervolgens artikel 7 uit de Westminster Confessie vervallen (die spreekt over "Gods eeuwigdurende wraak over hen waarvan het Hem plezierde hen de genade te onthouden" – zie eerder Calvijn's mening hierover).

Reformatie.., of niet?

Wanneer de "Sola 5" c.q. Reformatorische Baptisten menen de 2e Baptistische geloofsbelijdenis te moeten onderschrijven –en dat doen zij immers!- **onderschrijven zij daarmee de uitverkiezing**. De stelling dat de Baptisten staan in de Reformatorische traditie gaat voor hén dan ook op echter; lang niet voor alle Baptisten, integendeel.

De Reformatorische Baptisten zijn een uitvloeisel van de puriteinse beweging en daarmee staan zij inderdaad in de Reformatorische traditie. Het is echter **volstrekt onjuist** wat Van

Kralingen c.s. beweren wanneer zij stellen dat dit in zijn algemeenheid voor Baptisten zou gelden. Het tégendeel is namelijk waar.

In zijn brochure "Waarom Baptisten geen protestanten zijn" schrijft de Baptistenpredikant Vernon Charles Lyons het volgende:

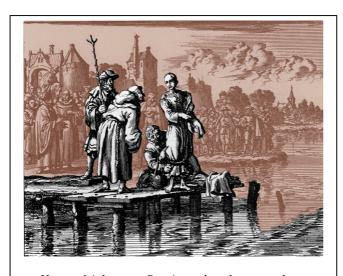
Een van de belangrijkste gebeurtenissen was de 2e Rijksdag van Speyer (Duitsland), op 25 april 1529. De rijksdag –toen een samenspreking van kerk en staat- stond in het teken van de te nemen acties tegen de Turken én om verdere voortgang van het protestantisme te verhinderen.

Tijdens de rijksdag meenden de (kerkelijke) leiders dat de eerder (1e Rijksdag van Speyer, waarin een ieder werd toegestaan naar eer en geweten zijn eigen opvattingen aan te hangen) aangenomen besluiten met betrekking tot de (relatieve) godsdienstvrijheid –zonder te wachten op een algemeen concilieteruggedraaid moesten worden. De besluiten van de rijksdag van Worms –waar Luther werd veroordeeld- zouden weer in ere hersteld moeten worden.

Een aantal van de Luthers gezinde prinsen protesteerden hevig hiertegen middels een formeel, geschreven, protest. [..] Vanaf dat moment werden, naar het door hen opgestelde document, de luthers gezinden 'protestanten' genoemd.

Deze lutherse leiders, en een aantal reformatorischen, maakten het niet alleen zeer duidelijk dat zij protesteerden tegen de RK kerk maar óók dat zij <u>niet</u> namens <u>de baptisten</u> protesteerden waarvan zij zeiden:

"alle anabaptisten en overgedoopten -man en vrouw- die volwassen zijn <u>zullen veroordeeld worden en ter dood worden gebracht door het vuur, het zwaard of op andere wijze</u> - zonder dat daaraan voorafgaand een proces geleid door geestelijken noodzakelijk is".

Het verdrinken van Baptisten door hun vervolgers

Baptisme heeft dus, zoals we kunnen zien veel óudere wortels en werd van aanvang af door de Reformatoren "te vuur en te zwaard" (letterlijk!) bestreden. Het "Reformatorisch Baptisme", wortelend in de Anglicaanse, puriteinse, beweging kan dan ook niet anders bestempeld worden dan één van de uityloeisels van die beweging en heeft met het oorspronkelijke Baptisme -zie ook de geloofsbelijdenis welke men hanteert- niets van doen. Sterker nog: de Reformatie heeft zich áltijd, van het begin af aan, uitdrukkelijk gedistantieerd van het Baptisme.

Het is daarom een slechte zaak een "herbronning" te zoeken in de Reformatie. De Reformatie is namelijk **nooit de bron van het Baptisme geweest**. In een poging het Baptisme betere "theologische wortels" te geven in de strijd tegen de opkomende mensgerichte prediking heeft men dan ook als "Sola 5"-Baptisten de verkeerde afslag genomen en is, mijns inziens, verdwaald...

Conclusie

De reformatie heeft zeker waardevolle zaken gebracht; de Bijbel werd weer algemeen beschikbaar in de taal van het volk (Staten Vertaling, King James e.a.). Maar het heeft ook zeer veel (nieuwe) dwalingen gebracht. Erger nog: het aanhangen van de uitverkiezingsleer heeft velen afgehouden van de bekering en wedergeboorte. Wanneer Baptisten menen hier in te moeten meegaan, wordt het middel érger dan de kwaal.

<u>Bronnen</u>

- zie ook de verwijzingen in de tekst van dit artikel!
- Nederlands Dagblad, 2 februari 2010
- website Nederlands Dagblad
- http://www.sola5baptisten.nl/
- Vergelijking geloofsbelijdenissen: http://www.proginosko.com/docs/wcf_sdfo_lbcf.html

ⁱ Gepubliceerd middels ondermeer de website van het Nederlands Dagblad, 2 Februari 2010.

Uitverkoren Baptisten – pagina 7/7